

با عنایت باصل هفتاد و یکم متم قانون اساسی که مقرر داشته : " دیوان عدالت عظمی و
محاکم عدلیه مرجع رسمی تظلمات عمومی هستند ،"
با توجه باصل نهم متم قانون اساسی که اعلام داشته : " افراد مردم از حیث جان و مال
و مسکن و شرف محفوظ و مصون از هر نوع تعرض هستند ،"
با در نظر گرفتن اصل سیزدهم متم قانون اساسی که مقرر میدارد : " منزل و خانه هر کس
در حفظ و امان است در هیچ مسکنی قهراً نمیتوان داخل شد ،"
با در نظر داشتن اصل بیست و یکم متم قانون اساسی که اعلام نموده : " انجمن‌ها
و اجتماعات در تمام مملکت آزاد است ،"

و نظر باینکه تضمین و مراقبت حقوق فوق از نظر قانون گذار تا بدان حد اهمیت داشته است
که به تنظیم ماده ۱۵۰ قانون مجازات عمومی اقدام و مقرر داشته است : " هر یک از قضات محاکم
یا مستنبط یا مدعی العموم ها که تنلیع مطابق شرایط قانونی نزد او سپرده شده و رسیدگی
بآن از ظایاف او بوده و با وجود این بهر عذر و بهانه اگر چه بعدتر سکوت یا اجمال یا تنافق
قابل امتناع از رسیدگی کند یا صدور حکم را بر خلاف قانون بتاخیر اندازد یا بر خلاف صریح
قانون رفتار کند از شغل قضائی منفصل بعلاوه بتادیه خسارات وارد و محاکم خواهد شد " و
نیز اینکه در ماده ۲۸۲ همان قانون بعنوان تأکید این وظیفه مقرر شده : " هریک از روسا
و اعضای پارکه ها که برای محو نمودن جرم مواضعه کرده و یا بنحوی ازانحاء وسیله فرار
 مجرم را از مجازات قانونی فراهم نماید و یا بنا بر نظریات و اغراض شخصی بر خلاف قانون
با قرار منع تعقیبی که بنا بر نظریات خصوصی و اعراض شخصی درباره متهمی صادر شده است
موافق نماید یه حبس یا اعمال شاقه از سه الی پانزده سال محاکم خواهد شد " و
وبا در نظر گرفتن مواد ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۷۵ و ۲۶۱ مکرر قانون مجازات عمومی و ماده ۲۶۱ و
۲۶۵ همان قانون که مقرر داشته : " هر نوع نهیب و غارت و ایلاف اجتناس
و امته که از طرف جماعتی بیش از سه نفر بنحو قهر و غلبه واقع شود جزای آن حبس مجرد
ازدواج چهار سال است ".

با توجه به ماده ۶۰ قانون آئین دادرسی کیفری که " شکایت و اعلام مدعی خصوصی و سایر
اشخاص " را الزام قانونی برای شروع به تحقیقات دانسته است و ماده ۶۱ همان قانون که
مقرر داشته : " هر گاه کس اعلام نماید که خود شاهد وقوع جنایتی بوده این اظهار برای
شروع به تحقیقات کافی است ولسواینکه مستنبط دلایل دیگری برای اجرای اجرای تحقیقات ندانسته
باشد ، " .

بنابراین شرح ذیل مبادرت به اعلام جرم میشود :

روز عید مبارک قربانی مطابق با اول آذرماه در جشنی که بدین مناسبت در باغ آقای حسین
گلزار (واقع در جاده قدیم کرج - جاده قلعه حسن خان نزدیک پاسگاه زاندارمی کاروانسراسی)
بمحض دعوت نامه بیوست منعقد شده بود حضور یافتیم . ساعتی پس از حضور دفعتاً نزدیک
به یکهزار نفر از اراذل و اواش و بزعم روزنامه اطلاعات ، کیهان ، آیندگان و رستاخیز :
" کارگران ! " - مجهز به جوهرای دستی خراطی شده و جماع و زنجیر و شلاق
" بنحو قهر و غلبه " به محوطه باغ وارد شده و سکوت و آرامش روحانی جشن را در هم شکستند .
بدون وقه و با آرایش نظامی به مردم بی رفاقت حمله و شدند و آنجنان به حرمت و حیثیت
انسانی افراد صدمه زدند که قابل وصف نیست . وجود مضروبین و مجروبین با سرو دست و
پای شکسته و بخیه خورد و بدنهای کویده شده که برای ارادی توضیح حاشر هستند ، گویای
این حقیقت است . مهاجمین که در نحوه ضرب و شتم مذلم عمل سکردند دارای تاکتیک
حساب شده ای بودند که حاکی از سبق تصمیم و توطئه قبلی برای ارتکاب جرم است .

آن صدھا اتو میل متعلق به مضر و بین حادثه را که خارج از محل جشن مستقر بود ، در هم شکسته و از حیز انتفاع انداختند ولاستیک ها را پاره و پنجر نمودند تا امکان حرکت نباشد . هر آنچه قابل تاراج بود — از قبیل رادیو پست صوت و سمعت به یقما رفت تا جائی که باطری اغلب اتوبیل ها نیز ریوده شد و استنادی از قبیل تهدید رانندگی و کارت بیمه و کارت شناسایی وسیله نقیلیه تا پدید گردید .

مهاجمین به بانوان و کودکانی که در جشن حاضر بودند کمال بی ادبی را معمول داشته و آنان را با رفتار غیر انسانی والفاظ رکیک مواجه ساختند .

این روال مصدق بارز نقض حقوق بشر و تجاوز آشکار به امنیت قضائی و حکومت قانون شمرده میشود و چنانچه دادسرای نتواند عاملین چنین تجاوزی را کشف و خواستار مجازات آنان گردد . وجودی كالعدم تلقی خواهد شد .

اگر از طرق قانونی و بنحوی مؤثر در تعقیب مسببین حادثه اقدام نشود ، بعید بنظر نمیرسد که حتی برای شما و هرای دیگر افراد و آثار این ملکت نیز در موارد دیگری همین رویه خشونتی بشری و غیر اخلاقی را در آینده معمول بدارند .

بعنوان اولین و مهمترین دلیل بازدید افراد مجرح و مصدوم که اسمی آنان حتی الامکان تقدیم خواهد شد پیشنهاد میشود . بعلاوه معاینه محل جشن و ملاحظه اتوبیلها متأذی قصیه را برای دادسرای طعمونی سر خواهد گرد .

اکنون بر طبق ماده ۶ قانون آئین دادرسی کفری به تشریح موارد می پردازیم :

طی مطلب بخشناهه واری که در روونه های کیهان و اطلاعات جهارشنبه دوم آذر ماه و آینده کان و رستاخیر روز بعد منتشر گردید مطلب بدین نحو آمده است که :

»مان تناهر کنندگان و کارگران زد و خورد شدیدی در گرفت و زد و خورد زمانی آغاز شد که گروهی از کارگران که از محل کار خود باز میگشتند به محل تناهرات رسیدند و با شنیدن شعارهای خد میهن تناهر کنندگان با آنها درگیر شدند . . . . . «

حقیقت اینست که حامیین در جشن سلمانانی ملت خواه و میهن دوست بودند و از اینکه چنین تهمت ناجوانمردانهای بکارگران شریف و هم میهن آنان منتب شده است کمال تأسیف و نگرانی را دارند و چون بطور قطع کارگران شرافتمد کشور نیز علا قمندند که با رسیدگی دقیق و کشف مرتكبین اصلی بار این تهمت ناروا از دوین آنان برداشته شود انجام اقدامات و کسب اجلالات ذیل ضروری است :

۱— روز سه شنبه اول آذر ماه مطابق با عید قربان و تعطیل رسمی کارگری است جه کارخانه ای در نین روزی باز بوده است .

۲— از اداره کار استعلام شود جه کارخانه ای در منطقه مورد بحث قراردارند .

۳— سپر سرویس جه کارخانه ای از خیابان قلعه حسن خان است و کارگران کدام کارخانه در ساعت حیار بعد از تهر آن روز مرخص شده اند .

۴— کارگران کدام کارخانه با بازو بند های سفید با حاشیه باریک سیاه حرکت میکنند .

۵— کارت ورود و خروج فرضی این کارگران در روز تعطیل کنترل گردد .

۶— از کارگران فرضی و احیاناً مسوولین کارخانه فرضی پرسش گردد به چه علت با خود جوہراً خراطی شده و جماعت و باطوم و زنجیر همراه راشته اند . بنظر میرسد همراه راشته وسایل مرقوم معلوم سبق تصمیم و برنامه منظم برای ایجاد چنین حادثه ای بوده است . پس چگونه است که جراید مذکور مدعی هستند که « گروه کارگری پس از ترک کار و در حین عبور ! متوجه شدند »

تناهر کنندگان شعار خد میهن میداده اند و با آنان به زد و خورد پرداختند . . . . .

۷— با توجه باینکه مجلس جشن در سالن درسته ای در انتها باغ برگزار میگردید ، جگونه از فاصله ای بسیار بعید و از درون اتوبوس های سریع السیر هنگام گذر از جاده قدیم بر هیاهو و از دحام کرج صدای « شمار » بگوش « کارگران » رسید .

۸— حون مهاجمین بوسیله اتوبوس های خاک اول سراسری شرکت واحد که مخصوصی داخل شهر است به محل آمده بودند معلوم گردد آیا شرکت حق دارد اتوبوس در اختیار گروهها بگذارد و در

سپاه پاسداران

آن روز جه کارخانه‌ای یا چه گروه یا چه شخصی از شرکت واحد اتوس در بست گرفته است و معین شود که به جه مناسبت از وسیله نظریه عموی شهر تهران جهت رفت و آمد "کارگران" استفاده شده است.

۹- مسوولین زاندارمی که بمناسبت حذل انتظامات با خصوصیات محل و نام اشمار محل آشنا هستند مسلماً با بیان توضیحات لازم در نزد بازرس به کشف قضیه کمک خواهند کرد.

۱۰- از مخبرین جراید حهار گانه سابق الذکر که همه مدعی هستند تصادفاً با یکی از کارگران ادعائی در درمانگاه برخورد و مصاحبه نموده‌اند و همین از شخص مصاحبه شونده تحقیق بعمل آید.

بهر صورت روزنامه‌های کشور که بمحض قانون باید در تنویر افکار عامه مجاہدت نمایند و از جعل اخبار و ابرار تهمت و افتخار و نشر مطالب توهین آمیز و اکاذیب و هتاكی و هتک شرف و حیثیت افراد خودداری نمایند، نه تنها به حیثیت کارگران لطمه زده اند بلکه با درج خبری بخشانه وار حیثیت حاضرین در حلسه را نیز طبعه قرارداده با قلب ماهیت جشن افراد تیریف، میهن دوست و مسلمان را " فریب خوده و خد میهمن و عامل سیاستهای بیگانه ..... " معرفی نموده‌اند که از این حیث احفار و تحقیق از مسوولین جراید مذکور و تعقیب آنان مورد تقاضا است.

در خاتمه با توجه به مقدمه این اعلام جرم چون مفاد اعلا میه حقوق بشر نقض و بر اثر این تهاجم وحشیانه حیثیت انسانی لطمات جبران ناید بیری وارد شده و اموال مردم مورد تخریب و غارت قرار گرفته است رسیدگی بکلیه مواردی که در این اعلام جرم بیان شده است مورد تقاضا است.

با احترام

منوچهر مسعودی

وکیل دادگستری

مسعودی

تهران - چهاردهم آذرماه ۱۳۵۶